

### Pytania prejudycjalne

Czy art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE <sup>(1)</sup> z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej dopuszcza prawo krajowe, zgodnie z którym po zabezpieczeniu mienia – zajętego jako ewentualne narzędzie przestępstwa lub korzyść z przestępstwa – osoba, której dotyczy nakaz zabezpieczenia mienia, na sądowym etapie procesu nie ma prawa zwrócić się do sądu z wnioskiem o zwrot tego mienia[?]

Czy prawo krajowe, zgodnie z którym konfiskata „narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa” nie jest dopuszczalna w stosunku do rzeczy będącej własnością osoby trzeciej – która nie uczestniczyła w działalności przestępczej, lecz udostępniła tę rzecz do trwałego używania przez oskarżonego w taki sposób, że w ramach ich wewnętrznych relacji to właśnie oskarżony wykonuje prawo własności – jest zgodne z art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 [pkt] 3 dyrektywy 2014/42 i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej[?]

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy art. 8 ust. 6 zdanie drugie i art. 8 ust. 7 dyrektywy 2014/42 nakłada obowiązek dokonania takiej wykładni prawa krajowego, zgodnie z którą tej osobie trzeciej – której mienie zostało zabezpieczone i może być skonfiskowane jako narzędzie służące do popełnienia przestępstwa – umożliwia się uczestniczenie w postępowaniu, które może zakończyć się konfiskatą, i zaskarżenie orzeczenia dotyczącego takiej konfiskaty przed sądem[?]

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej, Dz.U. 2014, L 127, s. 39.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)  
w dniu 23 października 2020 r – Schneider Electric SA i in. / Premier ministre, Ministre de  
l'Economie, des Finances et de la Relance**

**(Sprawa C-556/20)**

(2021/C 9/16)

Język postępowania: francuski

### Sąd odsyłający

Conseil d'État

### Strony w postępowaniu głównym

*Strona skarżąca:* Schneider Electric SA, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

*Strona pozwana:* Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

### Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 4 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich <sup>(1)</sup>, zważywszy w szczególności na jej art. 7 ust. 2, stoją na przeszkodzie przepisowi, takiemu jak art. 223 *sexies* code général des impôts (francuskiej ordynacji podatkowej), przewidującemu – w celu prawidłowego wdrożenia instrumentu służącego unikaniu podwójnego opodatkowania w znaczeniu ekonomicznym – zaliczkę na poczet podatku dochodowego przy dokonywaniu przez spółkę dominującą redystrybucji zysków wypłaconych jej przez spółki zależne mające siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?

<sup>(1)</sup> Dz.U. 1990, L 225, s. 6.